

Други Авганистан на северу Африке?

Организација УН за послове избеглица позвала је ЕУ и НАТО да прекину војна дејства у Либији. Становништво има акутну потребу за доставом хране, воде за пиће, лекова. Три четвртине милиона Либијаца побегло је из земље, спасавајући се од НАТО бомбардовања, ракетних напада и међусобних борби. Десетине хиљада концентрисало се на граници са Тунисом, Египтом и Нигером. Преко хиљаду, међу њима и новорођенчад, нашла су вечни мир на морском дну.

Постоји претња да се Либија претвори у други Авганистан, цитира аустријски лист Стандард министра унутрашњих послова Италије Роберта Маронија. Тему разматра аналитичар Сергеј Гук и гост, генерал-пуковник Леонид Ивашов, председник Академије за геополитичка питања.

"Одговор на позив су била нова бомбардовања Триполија. НАТО наставља да делује тако као да су им дали не резолуцију СБ УН за заштиту цивила, већ лиценцу за одстрел Гадафија. И за уништење престонице. Већ су у рушевинама резиденција УНЕСКА, зграда либијске организације за заштиту мајке и детета, клиника за оболеле од опекотина. Да не рачунамо стотине кућа либијских цивила. Католичка агенција Фидес објавила је изјаву представника Ватикана у Триполију Ђованија Мартинелија: ни УН, ни НАТО, ни ЕУ немају морално право да доносе одлуке о бомбардовању."

На рачун моралног, наравно, све је тако. Одсуство правних и других основа алијанса компензује нечим другим – неизмерном силом. И као у Југославији 1999. године, срањује са земљом све одреда. Али крвопролићу треба да једном дође крај. Мишљење Леонида Ивашова.

"Запад је доспео у замку и сада не зна како да се извуче. Они су мислили бомбардовањем, дизањем устанка да натерају Гадафија да да оставку или да га ликвидирају ракетним ударом. Не успева. Гадафи одолева, већина становништва га подржава, и ништа са њим не могу да учине. Али не могу ни да се повуку. То би значило први пут признати пораз пред малом државом. Зато је сада пометња у њиховим умовима.

Американци не желе сада да избију на прве позиције и да се реше на копнену интервенцију. Они држе у близини Либије неколико хиљада маринаца, али хтели би да први крену Европљани. Али Европљани такође не горе од жеље. Зато је излаз следећи: да признају свој пораз и да оставе Гадафија на миру и да изгубе образ, признавши пораз, или да воде ствар до краја. Мени се чини да ће западне структуре предузимати мере да ликвидирају физички Гадафија. И да пребаце овај стадијум у акутни грађански рат. Други сценарио је да ће Запад изгубити нерве, одмахнути руком на све и кренути масовним ратом против либијског руководства."

И једна и друга варијанта више личе на избор између куге и колере. Не треба бити видовит да се замисле нове жртве у рату. Европске политичаре овде брине углавном хуманитарни аспект. Тачније: коликом броју избеглица ће морати да дају парче хлеба и кров над главом. Поменути министар унутрашњих послова Италије Марони већ је направио неке прорачуне. Само у његову земљу наредних дана и недеља нагргуће до 50 хиљада добровољних изгнаника, изјавио је он. А можда и много више.

(Глас Русије)